

Éljen a Bükk!

Azon szerencsések közé tartozom, aki elmondhatja, hogy lassan egész Magyarországot bejárta. Miskolcon idén minimum 10-szer voltam, de a Bükk-fennsík kimaradt. Aggtelek is magával ragadó volt, de ez más. Maga az érintetlen természet, a csend, a nyugalom, a béke szigete...

Bár megtalálni a menedékházat úgy, hogy először megy az ember, már egy kihívás. Mi majdnem 1 órát köröztünk úgy, hogy kb. 200-300 méterre voltunk a céltól. ☺ Este 9 körül értünk a környékre, határozottan lekanyarodtunk a betonútról balra majd egyre rosszabb lett a földút. A csajok kitalálták, hogy majd ők felvezetik a kocsit. Jól sikerült, úgy bevittek, hogy sehol nem tudtam megfordulni. Nagy nehezen kikavarogtunk, majd visszamentünk oda, ahol el kell kanyarodni a betonútról, forgolódtunk egy kicsit. Ugye Tomi!!!

Szívélyes fogadtatás után kiderült, hogy a békés alváshoz vagy a hangulat fokozásához mindenki hozott házi gyártmányú „ásványvizet”. A vezérkar hosszas tanakodás után megálmodta, hogy ki kivel és melyik barlangba megy. Kata esti meséje (másnap meghódításra váró barlangok leírása) után a többség elrakta magát holnapra, pontosabban aznapra.

Az ébredés sokaknak nagy kín volt, de a természet illata mindenkit kirántott a házból. Meg kell hagyni nem a pesti szmogos levegő volt.

Bőséges reggeli, ki mit talált, szarvasbogár, erdei bogyók után mindenki bebújt a nagyestélyibe, a „bizukat” magára aggatta, megkereste a szakaszvezetőjét és elrejtőzködött a föld alá.

Királylányosba öltöztek a lányok ☺

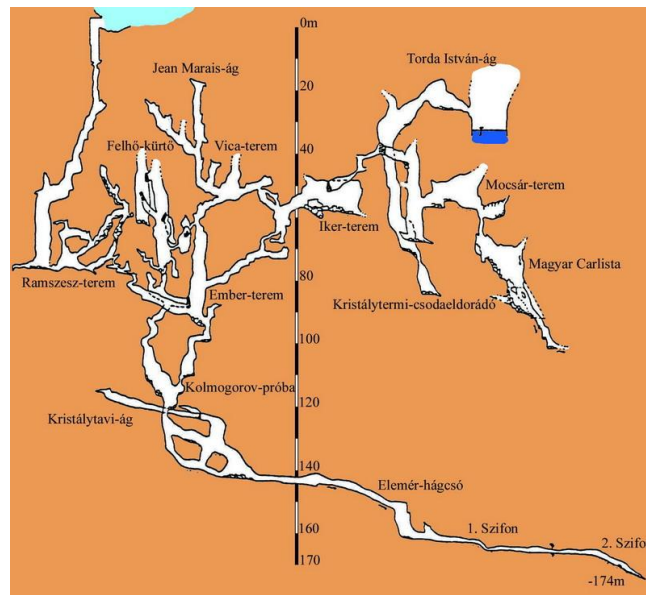
Nagyszerű, mondhatnám fenomenális csapatba kerültem. Pinti (csodacsatár) vezetésével elindultunk megkeresni a Fekete barlangot (<http://www.mlbe.hu/evkonyv/evk02/fekete/fekete.htm>). Ha egyedül kellett volna megkeresnem, még mindig bolyonganék a fák között, mint a Kör című filmen. Erdő közepén bújik ez az édes kis lyuk.

Fekete bejárata

Detti kapta meg a kötélpálya kiépítését, majd gyorsan hozzátették, hogy közvetlen utána mehetek én is, mert kell egy balek, aki cipeli a másik bag-et a többi kötéllel. Nagyon megkönnyítették az első 10 métert, azzal hogy létrát raktak le, de igazán oda figyelhetek volna, hogy 20 cm-rel hosszabbra hagyják, ami megkönnyíti a lejutást. Szűk pici nyíláson a zsír átcsoportosítása után nagy mély akna. Szegény Detti, 0 km-es stop csigája mellé egy igen jó minőségű kötelet fogott ki. Eredmény: 20perc alatt sikerült megtenni 15 métert és bal tenyeréről az összes bőrt elhagyni. Hosszas könyörgés után Pinti odaadta nekem a csigáját, hogy vigyem magammal a kisasszonynak. „Azóta is rejtély, hogy jött le

a csiga nélkül". Miután leértem, úgy suhantunk, hogy az utolsó ereszkedés után kockára fagytunk lent mire a többiek leértek.

Lentről fantasztikus kép, ahogy a sötétben egyszer csak megjelenik egy kis szentjánosbogár a kötélén, a falon vízesésként zubog a víz, és denevérek röpködnek az ember feje körül. Sok volt belőlük és több fajta. A közönséges denevért még megjegyeztem, ők voltak a nagyobbak és a szárnyukkal nem takaróztak annyira be, mint a kis tesók. Miután mindenki leért, átbújtunk a Ramszesz terembe. Egy gyors csoki, majd testmozgás gyanánt körbenéztünk a környéken, ha már lementünk. A végpont elérhetetlen volt, úgyhogy az Ember terem után megmutatták azt az aknát, amelyik oda visz, de le már nem ereszkedtünk. Így is elkolbászoltunk 1-1.5 órát. Visszafelé a sorrend ugyanaz csak fordítva. Pinti előre, csajok utána Dettivel meg szedtük össze, amit széthagytunk. Az utolsó mászásnál egy nagyobb kolónia bőregér nem tetszését komoly nyivákolással adta tudunkra, hogy húzzunk már innét.

A hőbörgő bőrdögök

Nagyon jó volt, hogy Pinti és Detti is megbízott bennem annyira, hogy másodikként mehettem. Sherpa voltam, de sokat tanultam. Csoda, de sikerült Zsé-ék csapatát megelőzve másodikként visszaérni a bázisra. Gyors mosakodás a forrásnál az igen kellemes 3 Celsius fokos vízben majd kezdődött a már-már kötelező futballmérkőzés.

Komoly test-test elleni harc pirosban meg a csodacsatár várja a labdát

Iszonyat megalázó 6:1 győzelmet aratunk Zsé és csapata ellen. Nem volt ellenfél a pályán. Bár Pinti félidőben való leszerződése miatt picit megijedtünk, de inkább az erdő mélyén keresgélő rókákra voltak veszélyesek a lövései, mint a kapura. ☺ Az első esti túlvállalása után Caca folytatta a tűzmesteri feladatot.

A munka hőse

Sikerült akkora tábortűzet rakni, hogy Pesten a XIII. kerületből többen bejelentették a tűzoltóságon. Páran a tüzet kihasználva nyársra húztunk kolbászt, szalonnát. Idővel mindenki kedvet kapott egy kis falatozásra, és amit

találtak ehető dolgot elkezdték sütni. Volt minden a tűz mellett, jókedv, pálinka, sör, bor, szerelem, ja és hogy senki meg ne romoljon, még füst is.

Vasárnap reggelre érdekes módon nem volt meghatározva időpont kelés szempontjából. Erre a napra 2 barlang volt a soros. A csapat osztás egyszerű, de nagyszerű: az alsó sorban alvók irány a Létrási barlang (<http://www.fsz.bme.hu/mtsz/barlang/4tinfo/mo/bukk/letrasi.htm>) a felsőké a Szepesi-Láner barlangrendszer.

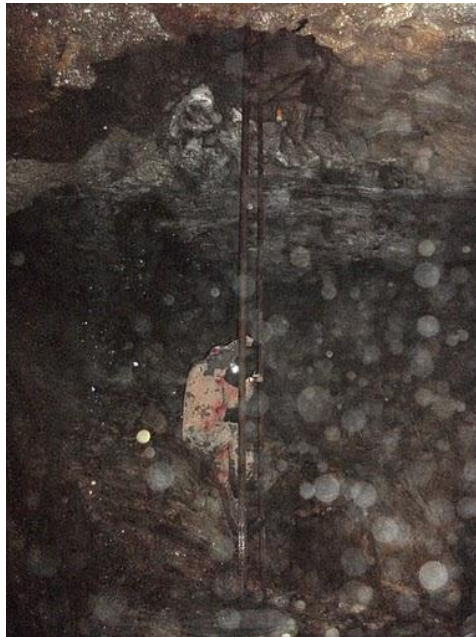
A Létrási csapat ketté vált Josi és Zsé vezetésével. Mi a főbejáratnál próbáltunk bejutni. Hosszas küzdelem volt a kapu legyőzése, de csak sikerült. Élt a barlang, folyt a víz, denevérek itt mindenhol.

Ez is egy bejárat a Létrásihoz. Mi itt jöttünk ki

Az útitervünket hamar át is írta a patak így másik irányba indultunk nagy pechemre. A csapatomat sikerült rendesen megszívni egy kis szakadék miatt. Olyan lábremegés fogott el, mint még talán soha. Utólag belegondolva nem értem miért, mert olyan szűk volt, hogy még ha meg is csúszok, kitámasztva tuti megállok. Érdekes, hogy milyen jól ki lett találva az emberi szervezet. Vannak

félelmeid, amiket le akarsz győzni, de lehet pont az véd meg a haláltól. Kérdés hogy legyőzhető a félelem? Le kell győzni? Milyen sokat segít az adrenalin, mert ha munkáról van szó, akkor meg sem fordul a fejemben, hogy bármi probléma lehet, de ott és akkor alig bírtam felállni a lábamra. Ilyenkor derül ki, hogy ki az igazán jó túravezető. Sikerült megnyugtani, Josi bemászott a szakadékba ezzel biztonságban éreztem magam, és pikk-pakk legyőztem. Egy igen kellemeset túráztunk utána, létrára fel majd le, pici kúszás, pici travi, volt minden. Szóval volt minden, mint a búcsúban.

Nem is értem miért lett Létrási barlang ???

Mi nyertünk a kijövetelben, bár utólag belegondolva lehet, hogy a többiek direkt erre játszottak, mert ezzel miénk lett a megtisztelő szerep, hogy az előző napon összesarazott köteleket a patakban kimoshassuk.

Vizi hullá lettem a felszínen lebegő

Gabinak köszönjük a szervezést, a túravezetőknek (Josi, Pinti, Zsé) a túrákat és a biztonságot.

A hazautat egy kicsit átterveztem, és nem a leggyorsabban, inkább a legszebben mentünk. 30 km a Bükkben: egy autó a szerpentinén. Répáshuta a naplemente fényében. Lehet, hogy kicsit nyálás, de nekem tetszett.

Az elkényelmesedett pesti gyerek tv, számítógép nélkül nagyszerűen érezte magát a természetben a jó levegőn. Alakul egy csapat egy JÓ CSAPAT, akikkel jó együtt lenni, szórakozni és egyre jobban megbízunk egymásban.

Bükki fennsík, 2011.04.08.-10.

Lugosi Gergő